



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine  
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

**Denisse, Nicolas**

**[Augsburg], 1510**

**VD16 N 1513**

Feria. iiiii. post do[minicam] infra oct[auas] ascensio[n]is.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-30616**

# Fer. III. ante Pent.

Fo. XL

sate charissimi quia sit ista solenitas hie i  
cordis hospitio aduentu dñi. Aug. O q̄ se  
he est anima illa q̄ ita vita sua auxiliare deo  
governare studet ut deū hospitē et inhabi  
tatore hie mereat. Lū ppter ei⁹ suavitatem  
Sap. xij. O q̄ bon⁹: q̄ suauus ē dñe spūs  
tu⁹ in nob. Gere tāluauis et dulc⁹ q̄ in co  
paratiōe dulcedis sue oīs sensualē delecta  
rio videt amara; oīa q̄ mūdi amara i dulc  
cedine querit. Ber. Quid nō r̄pabit dulc  
cedo illa q̄ morte q̄z dulcissimā facit. Ita  
q̄sumē desiderad⁹ est spūscetus et deuo⁹  
te adorādo expectād⁹. Exem⁹ in aplis:  
q̄feruētissime desiderabat aduentū spūssā,  
et deuotissime orādo petierunt. Actu. i. Et  
iō Lu. xij. d: P̄ v̄ celest⁹ dabit spirituz  
bonū p̄cerib⁹ se.

Lert⁹ ar. Au. d. t̄c. Lauete ḡne spūis  
Usc̄to resistat⁹ et sic iuste ei⁹ p̄ntia pue  
mim⁹. Lauete ne q̄ negligētiā dispositiōis  
p̄paratiōe et ppter q̄dictiōis oppositiōis tan  
to q̄solatore p̄uenimi. Dicit ei lex. Siq̄s  
sua culpa eger indignū est ei subuenire, t̄f.  
depositi. l. Bona fides. Arg. oppositū ad  
hoc. lxxvij. vi. Nō sat⁹. Notare: Siquis  
egor⁹ ianuā claudit medico aut sibi q̄di  
cirz resistit; aut si tribular⁹ a se eī abyc⁹ q̄  
vult et p̄t eī q̄solari. Nōne t̄c. Expōe no  
tādo illō. Isa. xxixij. Ele q̄ spernis t̄c.

Feria. iij. post do. infra. oct. ascensiōis,

# VIII. venerit

ar. Charitas opit mltitudi  
ne p̄cōp⁹. j. Pe. iiij. Lū vene  
rit parcer⁹ ille testimoniu de ch̄z q̄ph⁹  
bedit; q̄ mltitudinē opit p̄cōp⁹. Prover.  
l. Uniuersa velicta opit charitas. Opit  
iq̄ viuificādo; discernēdo; et trāsformādo  
P̄vio viuificādo. Per p̄cīm q̄pe aia est  
mortua; s̄z opit charitas p̄cīm cu vitā re  
parat. T̄s prosper de vita p̄tēplat. dt q̄  
charitas est vita virtutū. Scđo discern  
nēdo. Per p̄cīm v̄lq̄ ho est fili⁹ diaboli;  
sed q̄ charitatē a fili⁹ diaboli secessit.  
Aug. Sola charitas discernit iter filios  
dei et filios diaboli. T̄ertio trāsformādo  
in similitudinē vici⁹ dei. Per p̄cīm q̄pe ē aia  
imago diaboli; s̄z p̄ charitatē trāsformat  
in imaginē et similitudinē dei. Ḡf Hugo d

arra aie. Scio aia mea dilecta q̄ amor vi  
ta tua ē et q̄cqd diligis ea vi dilectiōis in  
carne imaginē v̄l similitudinē trāsformaz.

Lū venerit t̄c.

P̄ Ro p̄mo ar. An possit q̄s certitudi  
nat̄ scire se hie spūsa. R̄nsto fz scot.  
di. x viij. p. Lū hit⁹ cogiscāt p act⁹ si actus  
zformes a distinc⁹ hirib⁹ exēat sciri neq̄  
a q̄pdeat hitu. Lū igif amor dei natural  
et charitas infusa siles act⁹ habeat: scire n̄  
pōt alīq̄s certitudinalr se charitatē hie. et  
p̄ ḡns neq̄ spūs. s̄n q̄ nō h̄ charitas. hec  
Sco. Nota. Misera certe ē mortal̄hois  
p̄dicio. Ignar⁹ ei est h̄o p̄pri⁹ stat⁹. t̄si for  
te nūc sciat ignorat t̄n p futuro. Virgi. x.  
enīd. Hesca mēs hoim fati sortisq̄fute

Et valde tebilib⁹ est intellect⁹ hūanus  
circa spūalia. Un̄ Aristo. ij. meta. Sic ut  
se habz oculus noctue ad lumē solis ita i⁹  
tellect⁹ n̄ ad ea q̄ sūt manifestissima. Gafe  
Un̄ nō pōt p certitudinē scire p̄ntia spūs  
sc̄ti p grām: sicut p̄ exp̄missa trāsfor.  
Ex q̄ etiā intelligē dñi iudicij disp̄satioez p̄p  
n̄ram vici⁹ hūliatioz. Ḡia ei nō daf lup⁹  
vis s̄z hūlibz bona sua nō vidētib⁹ ad alti  
ora p̄secēdētib⁹; p̄fea nō v̄lēt de⁹ nos cer  
tos ee de spūssi p̄ntia. Un̄ Eccl. ix. Sūt  
iusti atq̄ sapientēs et eoz opa in manu dei. et  
t̄n nescit h̄o an amore vel odio dign⁹ sit.  
Et nota q̄ de iustis t̄n loq̄. Scire ei pōt  
alīq̄s certitudinalr se esse in p̄cō et dignū  
odio; sed n̄emo q̄ntūcūq̄ iuste v̄war cert⁹  
esse p̄t nisi p̄ dei reuelatioz se esse in grā: ve  
vici⁹ in timore et hūlitate maneat. Greg.  
Idcirco de nris meritis cūcta nob̄lūt icē  
ra vt certā viā teneam⁹ hūlitate. Nō t̄n  
sufficit timor pene siue fulnis nisi et assit ti  
mor filial⁹ q̄ quis timet disp̄licere deo. p̄p  
eius amore. Videat igif vniuersq̄s p̄seia⁹  
suā. Audiat q̄ neq̄ deū amāt neq̄ timet;  
lubrici: auariz t̄c. De quib⁹ dici pōt illō p̄s.  
Nō est timor dei an̄ oclōs eoz. Idō ma  
nent indurati. Nā vt d̄ Eccl. i. Qui sine  
timore est nō poterit iustificari. Sed vt  
ibidē dicit. Timor dei expellit p̄cīm. Idō  
etiā nec p̄mitit peccātū intrare domum  
cordis; quia ponit infernū vel diez iudicij  
quasi q̄ddā expauesculū i corde ad terren  
dum vici⁹ et demones: sicut solēt homies  
ponere in horis ad terrendū aves. Eccl.  
xxij. Limenti deum non occurrit mala;

ff 4

# Feria. III. post dñicā infra

sed in tpe de<sup>o</sup> illū p̄seruabit et custodiet a malis. Audite igit̄ o peccatores cui non corrigitis vitā vestrā. Lerte q̄ nō timet̄ dñū: q̄re mādata dei p̄tēnit̄. Lerte q̄ dñū nō timet̄. Timor em̄ dei facit amar lo declinare: et dei mādata obfquare. **F**igura. Erodi. xix. et xx. Data sūt legis mādata cū signis terribilib⁹ t̄c. Un̄ ibid. c. xx. Genit de<sup>o</sup>. s. in signis tribilib⁹: vt terroz illi⁹ eēt in vobis et nō peccaretis.

**S**Ecūd⁹ ar. Nūc discendū de utilitate efficacie p̄ntie sp̄ūst̄i: q̄r vīc̄ ille testimoniū phibet de ch̄io q̄ regnet in boie. Facit em̄ mūdū p̄tēnere: aduersa patienter sustinere: et bona oga exercere. Eryos igit̄ si sp̄ūst̄m̄ habetis p̄ ipsum de ch̄io testimoniu phibetis tripl̄. Videlz.

**D**ūdū cōtemnendo.

**A**dversa perferendo.

**B**ona opera exercendo.

**P**rimo mūdū cōtenendo. Aug. Qui b̄berit de fluvio paradisi. s. de gra sp̄ūst̄i: cui⁹ vna gutta maior ē oceano: restat ut in eo sit⁹ hui⁹ mūdi sit exticta. Et Chrys. Etere nō ē sup terrā qđ amet q̄ donū dei in p̄tate gustauerit. Sp̄ūst̄us ei oñdit mūdi vanitatem: et sic inducit ad mundi cōceptū. Un̄ salomō per sp̄ūst̄m̄ loquēs dicebat. Eccl̄. i. Vidi cuncta que sub sole sūt et ecce vniuersa vanitas et afflictio sp̄ūs. Itē. Vanitas vanitatum et oia vanitas. Frequenter et vbiq̄ eēt memoada atq̄ re citāda illa positio. Est aut̄ triplex mūdi vanitas cōsiderāda quā oñdit sp̄ūst̄. vīc̄

**V**anitas mētalis infatuatiōnis.

**V**anitas pūctralis duratiōis.

**E**c vanitas finalis cōclusionis.

**P**rima igit̄ ē vanitas mētalis infatuatiōnis. Dūdus em̄ mētes hūanas infatuat cū em̄ sit amar⁹ diliḡ. Aug. libro de symbole. Ecce totū calamitatib⁹ dñs mūdū i⁹ pleuit. Amar⁹ est: et ita amatur. Ruino⁹ est: et sic ibirat qđ facerem⁹ si stabilis et dulcis. O mūde imūde tenebras pariens strāsiēs deties: qđ faceres si maneres: si a⁹ marus sic decipis quem non deciperes si dulcis es̄: Sp̄ēali⁹ aut̄ est declaranda hec in fatuatiōis vanitas.

**P**rimo q̄ ad diuitias.

**S**cō quo ad deliciās.

**T**ertio quo ad superbias.

**P**rimo q̄ ad diuitias. Eccl̄. v. Est infirmitas. i. fatuitas pessima quā vīdū sub sole diuitie fuitare i malū dñi sui. Perent eti afflictōe pessima. gnauit filū q̄ in su. ege state erit. sic egressus ē nud⁹ de vto mīris sue sic reuertet et nihil auferet secū de la. Disserabilis p̄s̄us infirmitas quō venit sic reuertet. Et eccl̄. viii. Consideras rep̄ri et alia yanitatem sub sole. Un̄ est et sc̄dm̄ nō h̄z nō filū nō frēm̄: et t̄n̄ la. nō cel. nec fa. o. el⁹ diuitias. Nec recogitat di. Qui laboro et iam meā defraudo bonis. Nō solū aut̄ sp̄ūlib⁹ bonis defraudat amor diuitiar̄ s̄z mlt̄. iplicat mal. Propter. xvij. Festinat dictari nō erit innocens. Et. j. Un̄. vi. Qui volūt diuities fieri incidunt in la. et in ten. diaboli et in desideria multa et nō. q̄ mer. boiem in interitum et p̄ditio ne. Radix em̄ oīm maloz cupidas. Itē Eccl̄. ii. manifeste oñdicitur fatuitas corū q̄ p̄p̄ heredes suos dittas ardēter ac cumlat. Ubi sic d̄t salomō. Derestat suz oēm idustriā m. qua stu. la. sub sole hi. p̄ me heredē quē ignoro an sapiēs v̄l stult⁹ futur⁹ sit: et dñabif in laborib⁹ meis quib⁹ sudaui. **S**cōd̄ q̄ ad deliciās: vide quo modo infatuatur hō p̄ deliciās p̄p̄ volūptates em̄ hō p̄dit sensū p̄tutū. horo: cōp̄cioz: tūmorē supplicioz: d̄sideriū eternoz. j. Coz. ii. Aialis hō nō p̄cipit ea q̄ sit sp̄ūritus dei. Stulticiā ei ē illi. t̄c. Voluptates q̄p̄ carnis boiem efficiunt bestialem In carne em̄ cōmunicat cū bestijs. Sp̄ūst̄us ḡ restimoniū phibet faciēs p̄tēnere carnis deliciās. Ro. viij. Qui sc̄dm̄ cariē q̄ carnis sūt sapiūt: q̄ at sc̄d̄ sp̄ū q̄ sp̄ū sūt sapiūt. **T**ertio q̄ ad honores et superbias: q̄ etiā reddūt boiem insensatū. Eccl̄. xxvij. Glassa spes et mēdaciū insensato viror̄ et lōnia extollūt iprudētes q̄s̄ q̄ app̄ hēndit vmbra et p̄seq̄ ventū: sic hō q̄ arte dit ad vīsa mēdaciā. s. ad honores et bmoi p̄s. Hō cū in honore eēt nō intellexit (q̄līs i fu it/ q̄līs est/ et q̄līs erit) cōparat⁹ ē iūmēs insip̄ētib⁹: sīlis fact⁹ eēt illis. Nō rōne v̄tēs: et mūdana et vana sapiēs. P̄t̄ itaq̄ q̄ honorib⁹ infatuat hō. Et certe diabol⁹ sic subgib⁹ et p̄p̄osib⁹ infatuat: q̄ de ip̄is faciūdū. Exemplū narrat cesar⁹: q̄ in eccl̄a q̄ dā maguncie sacerdos curat⁹ mulierem q̄ndā varijs ornamet⁹, rectā an̄ ostiū ecce